

реформування ЖКГ та модернізацію житлово-комунальної інфраструктури виключно за рахунок тарифів без залучення державної підтримки.

Список використаних джерел

1. Прищенко Н. А. Тарифна політика в комунальній сфері в Україні: стан та перспективи / Н. А. Прищенко // Науковий вісник – Одеський державний економічний університет. Всеукраїнська асоціація молодих науковців. – Науки: економіка, політологія, історія. – 2007. – № 8(45). – С. 126-135.
2. Ровенчак Т. Г. Тарифна політика – один із напрямів реформування галузі ЖКГ / Т. Г. Ровенчак // Сучасні технології, матеріали і конструкції в будівництві. – 2013. – № 1. – С. 119-124.
3. Запатріна І. В. Тарифна політика як критичний фактор розвитку житлово-комунальної сфери / І. В. Запатріна, Т. Б. Лебеда // Економіка України. – 2013. – № 3. – С. 66-76.
4. Шляхи розвитку житлово-комунального господарства [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://referat-ok.com.ua/inshe/shlyahi-rozvitku-zhitlovo-komunalnogo-gospodarstva>.
5. Дослідження засобів і механізмів державного регулювання діяльності в сфері надання житлово-комунальних послуг в Україні та підготовка комплексу пропозицій щодо його вдосконалення [Електронний ресурс] // Інститут соціально-економічних стратегій. Заключний звіт – Режим доступу: <http://www.minregion.gov.ua/attachments/files/bydivnitstvo/tehnichne-regulyuvannya/naukovo-tehnichny-rozvytok/Zvitu%202011%20rik/4.pdf>.

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ: СТАН, ПРОБЛЕМИ, ПЕРСПЕКТИВИ

І. В. ЗУБЕНКО, *студентка 4 курсу факультету ЕіП*

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Житлово-комунальне господарство України – це багатогалузевий комплекс та одночасно важлива галузь економіки України, яка має великий вплив на щоденне життя кожної людини та на ситуацію в країні загалом, починаючи з житла, водопостачання, водовідведення, теплопостачання, благоустрою, доріг і мостів, тобто створення комфортних умов для життєдіяльності громадян нашої країни.

Сьогодні житлово-комунальне господарство знаходиться в тяжкому стані та переживає значні труднощі. Якщо розглянути весь період незалежності України, у галузі ЖКГ були, є і будуть проблеми якщо не прийняти кардинальні міри щодо їх вирішення. Накопичені за багато років невирішені проблеми, що дають підстави говорити про стан системної кризи, яка щодалі поглиблюється, а це вже проблема що загрожує нормальній та комфортній життєдіяльності людей.

Житлово-комунальне господарство, на даний час є найбільш технічно відсталою галуззю економіки України. Першою та найголовнішою проблемою є експлуатацією малоефективного застарілого обладнання в усіх сферах ЖКГ. Кількість старого та аварійного житлового фонду збільшується із кожним роком, матеріально-технічна база житлово-комунального господарства вкрай зношена, обладнання застаріле та енергомістке.

Головною причиною зниження якості комунальних послуг стало фізичне та моральне старіння конструкцій і внутрішніх систем житлових будівель, це послугувало причиною для погіршення рівню комфорту, надійності та безпечності умов проживання населення. Найголовнішою причиною такого стану ЖКГ на цей момент, стала відсутність системних перетворень у цій сфері, небажання вдосконалювати, нормативно-правову базу, непослідовність у прийнятті рішень не дали змогу досягти бажаного результату у створенні фінансово-спроможних та ефективно працюючих підприємств ЖКГ, за ринкових умов, які були б здатні надавати споживачам послуги необхідного рівня та якості, та отримувати справедливу та своєчасну оплату за ці послуги. Для вирішення цієї проблеми раз і на завжди, треба докорінно переглянути усю систему управління ЖКГ.

Європейським судом вже давно доведено, що електроенергія, газ і тепло — це товар. Неправильно, що Закон «Про житлово-комунальні послуги» дає зовсім нечіткі визначення виконавця і виробника послуг. Подібні за змістом визначення які прийняті в енергетичному законодавстві, в свою чергу, чіткі. Тобто виходить, що енергетики постачають товар, а споживачі, в свою чергу, вже отримують послуги дуже дивно і неприпустимо, що ніхто не знає, на якому етапі товар стає послугою і про це не йдеться в жодному документі, бо це принципове запитання воно стосується інтересів ЖКГ, енергетиків та споживачів.

Ще однією проблемою є недосконалість порядку формування тарифів. Розміри платежів за користування житлом не відповідають фактичним витратам на його утримання. Керованість у сфері ЖКГ неефективна, неконтрольована, якість роботи підприємств житлово-комунальної галузі та послуг, що ними надаються дуже низька. Ця проблема стосується як користувачів так і підрозділів ЖКГ. Причини такого стану у сфері ЖКГ такі ж як і у попередньої проблеми, і шляхи вирішення дуже схожі. Для початку потрібно вдосконалити нормативно-методичну базу стосовно формування економічно обґрунтованих тарифів. Треба позбутися від завищених норм споживання на окремі види послуг, а також негайно усунути існуючий диспаритет між затвердженими тарифами та доходами громадян.

Також, не можна не звернути увагу на те, що експлуатація морально і фізично застарілого обладнання призводить до надмірних витрат палива та значного забруднення навколишнього середовища.

Що стосується перспектив, то на даному етапі, очікувати кращого майбутнього без внесення суттєвих змін не варто. Ми маємо систему управління житлово-комунальною галуззю такою ж як за часів колишнього СРСР. Якщо якісно відрегулювати законодавче забезпечення щодо

впровадження економічно виважених тарифів, домогтися повного відшкодування реально наданих послуг, способом реального співвідношення ціни та якості, це допоможе у досягненні рентабельності підприємств галузі, і допоможе врегулювати проблему несплати комунальних послуг, покриє збитки на підприємствах і дасть змогу підприємствам самостійно поновлювати матеріально-технічну базу, вчасно надавати споживачам якісні послуги.

ПРОБЛЕМИ ЖИТЛОВОЇ ТА КОМУНАЛЬНОЇ СФЕРИ В УКРАЇНІ ТА ОСНОВНІ НАПРЯМИ ЇЇ РЕФОРМИ

М. О. КІЗЕНКО, *студентка 4 курсу*

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

З впровадженням ринкових відносин відбулися істотні зміни. Так, почав функціонувати ринок житла, змінилася структура житлового фонду за формами власності. Однак житлова проблема залишилася, як і раніше, актуальною. Суть житлової проблеми полягає в гострій нестачі житла, відповідного нормативним і споживчим вимогам, для значної частини населення.

Середня житлова забезпеченість в містах країни становить не більше 18 кв. м. загальної (корисної) площі житла на одного жителя, багато сімей мають менше 9 кв. м. на душу населення, часто, у комунальних квартирах. Досвід розвинених країн показує, що для успішного вирішення житлової проблеми необхідно підвищити середній рівень житлової забезпеченості в 2-3 рази.

Важливим аспектом даної проблеми є невідповідність існуючого житлового фонду функціонально-споживчим вимогам, що пред'являються до житлових приміщень: незручне планування, недостатній рівень виробництва, вологостійкість, звукоізоляція і інші параметри житлових приміщень.

Відсутність сучасних видів благоустрою і конструктивні недоліки житлових будинків приводять до завищеного споживання енергоресурсів та води. Так, з точки зору енерговикористання житловий фонд є вельми неефективним. Це багато в чому пояснюється тим, що в існуючому житловому фонді України значну частку (в деяких регіонах до 80%) складають будинки із збірного залізобетону, що мають значні тепловтрати, які до того ж на 20-30% вище проектних з-за низької якості будівництва і експлуатації.

Слід також зазначити, що якість житлового середовища багато в чому залежить від рівня змісту та технічного обслуговування житлових будинків і прибудинкових територій. У цій сфері також є цілий ряд невирішених питань: несвоєчасне проведення капітальних та поточних ремонтів, низький рівень обслуговування інженерного і санітарно-технічного обладнання житлових